

MAT Á UMHVERFISÁHRIFUM SAMKVÆMT LÖGUM NR. 63/1993 VEGNA VESTURLANDSVEGAR, HRINGVEGAR Í HVALFIRÐI UM BOTNSVOG

NIÐURSTÖÐUR FRUMATHUGUNAR OG ÚRSKURÐUR SKIPULAGSSTJÓRA RÍKISINS

1. INNGANGUR

Skipulagsstjóri ríkisins hefur fengið til frumathugunar lagningu Vesturlandsvegar, Hringvegar í Hvalfirði yfir Botnsvog, samkvæmt lögum nr. 63/1993 um mat á umhverfisáhrifum.

Framkvæmdaraðili: Vegagerðin.

Framkvæmd kynnt í frummatsskýrslu: Breyting á Vesturlandsvegi, Hringvegi um Hvalfjörð þannig að vegurinn fari ekki fyrir botn Botnsvogar heldur vestan við Hlaðhamar, yfir malareyrar og upp hjalla vestan við Brunná. Ný brú verður byggð á Botnsá og Brunná sett í stálrör í núverandi farvegi. Ný tenging verður gerð við Botnsveg, þ.e. við Botnskála og Botnsdal. Vesturlandsvegur styttist um 1,1 km.

Markmið framkvæmdar: Að taka af krappar beygjur og blindhæðir, auka umferðaröryggi og stytta veginn. Að vegurinn verði af sömu gæðum og aðrir hlutar Vesturlandsvegar í Hvalfirði og að hann geti verið til vara fyrir umferð um Vesturlandsveg ef um tímabundna lokun Hvalfjarðarganga verður að ræða.

Frumathugun: Þann 2. maí 1996 tilkynnti Vegagerðin framkvæmdina til embættis skipulagsstjóra ríkisins og var frummatsskýrsla lögð fram. Embætti skipulagsstjóra ríkisins tók formlega á móti framkvæmdinni með bréfi til Vegagerðarinnar þann 3. maí 1996. Framkvæmdin var auglýst opinberlega þann 10. maí 1996 í Lögbirtingablaðinu, Morgunblaðinu og í auglýsingablaðinu Pésanum. Frummatsskýrsla lá frammi til kynningar frá 10. maí til 18. júní 1996 hjá embætti skipulagsstjóra ríkisins og í Þjóðarbókhöðunni, Reykjavík, á skrifstofum Hvalfjarðarstrandarhrepps og Kjósarhrepps og í veitingastofunni Þyrli, Hvalfirði. Tvær athugasemdir bárust á kynningartíma. Leitað var umsagnar sex opinberra umsagnaraðila: Sveitarstjórna Hvalfjarðarstrandarhrepps og Kjósarhrepps, Hollustuverndar ríkisins, Náttúruverndarráðs, Veiðimálastofnunar og Þjóðminjasafns Íslands.

Gögn lögð fram við frumathugun:

Frummatsskýrsla:

Vesturlandsvegur, Hringvegur í Hvalfirði, Botnsvogur. Mat á umhverfisáhrifum. Frummatsskýrsla framkvæmdaraðila. Vegagerðin Borgarnesi og MarkSTOFA Akranesi, 15. mars 1996.

2. UMSAGNIR

Leitað var umsagnar **sveitarstjórnar Hvalfjarðarstrandarhrepps** með bréfi dagsettu 3. maí 1996 og barst umsögn með bréfi dagsettu 26. júní 1996. Þar segir:

„Hreppsnefnd Hvalfjarðarstrandarhrepps gerir ekki athugasemdir við umhverfisþátt fyrirhugaðrar vegalagningar um Botnsvog í Hvalfirði.

Hreppsnefndin vill hins vegar greina frá að hún mun ekki samþykka fyrir sitt leiti fyrirhugaða breitingu á veglínu eins og fram kemur í valkosti 1, fyrr en fyrir liggur skriflegur samningur milli Vegagerðar ríkisins og Hvalfjarðarstrandarhrepps þess efnis að Vegagerð ríkisins taki á sig allar bætur kostnað við mat og allan annan kostnað sem hreppurinn kann að verða fyrir og að honum kann að beinast vegna breitinga á veglínu og færslu vegarins um Botnsvog, eins og kveðið er á um í gildandi svæðisskipulagi sveitafélaganna sunnan Skarðsheiðar.“

Umsögnin var send Vegagerðinni með símbréfi dags. 2. júlí 1996.

Leitað var umsagnar **sveitarstjórnar Kjósarhrepps** með bréfi dagsettu 3. maí 1996 og barst umsögn með bréfi dagsettu 19. júní 1996. Þar kemur fram að sveitarstjórn hafi kynnt málið í fréttabréfi í Kjósarhreppi og ekki fengið nein viðbrögð við vegagerðinni. Segir svo í umsögninni:

„Sveitarstjórn hefur ekki leitað eftir sérfræðipækkingu varðandi málið og gerir ekki athugasemdir um vegalagninguna.“

Umsögnin var send Vegagerðinni með símbréfi dags. 25. júní 1996. Í bréfi dagsettu 4. júlí 1996 svarar **Vegagerðin** ofangreindri umsögn:

„Vegagerðin vill í þessu sambandi benda á grein 5.1. í frummatsskýrslu svo og fylgiskjal 7, ásamt svarbréfi Vegagerðarinnar við þeirri athugasemd.

Vegagerðin vill ítreka seinni málsgrein þess bréfs, sem er svohljóðandi: “Vegagerðin hefur ekki heimild til að gangast í ábyrgð í þeim mæli og með þeim hætti sem að framan greinir. Hinsvegar er, að gefnu tilefni, tekið fram, að Vegagerðin mun bæta það land og það efni sem þarf til vegagerðarinnar. Vegagerðin mun einnig bæta annað tjón sem sannanlega má rekja til vegagerðarinnar og bótaskyld verður talið.”

Vegagerðin lítur svo á að ekki verði annað séð, að með þessari yfirlýsingu sé tekið á þeim vandamálum, sem um er að ræða.“

Leitað var umsagnar **Hollustuverndar ríkisins** með bréfi dagsettu 3. maí 1996 og barst umsögn með bréfi dagsettu 23. maí 1996. Þar segir:

„Á grundvelli þeirra upplýsinga sem koma fram í matsskýrslu telur Hollustuvernd ríkisins að framkvæmdin muni hafa lítil og þá helst tímabundin loft-, hávaða-, vatns- og úrgangsmengunaráhrif á framkvæmdatíma. Líklegt er þó að umhverfinu muni ekki stafa umtalsverð hættu af þeirri mengun verði ákvæðum mengunarvarnareglugerðar nr. 48/1994 ásamt síðari breytingum fylgt.

Hollustuvernd ríkisins telur valkost Vegagerðar ríkisins vera heppilegri kost þar sem hann stækkar útivistarsvæðið í Botnsdalinn sem ekki er truflað af bílaumferð.

Í skýrsluna vantar samantektartöflur um veginn og námurnar. Jafnframt vill Hollustuvernd ríkisins benda á að mikið efni er til staðar við báða munna Hvalfjarðarganga. Skoða þarf vel hvort nýta mætti þetta efni til vegagerðar frekar en að opna nýjar námur innar í firðinum.“

Umsögnin var send Vegagerðinni með símbréfi þann 28. maí 1996. Í bréfi dagsettu 28. maí 1996 svarar **Vegagerðin** ofangreindri umsögn:

„Aðalefnistaka vegna vegagerðar um Botnsá er í gömlum námum, að hluta ófrágengnum og umhverfissröskun að okkar mati ekki veruleg. Ef skoðuð væri efnisnýtingu úr Hvalfjarðargöngum er rétt að benda á að flutningsvegalegd er 35 km. Kostnaðarauki miðað við flutning á 40.000 m³ þá vegalegd er um 50 m kr. Efni úr göngum norðan fjarðar verður fullnýtt þar við gerð tengivega. Efni úr göngum að sunnanverðu er hagkvæmara að nýta á höfuðborgarsvæðinu, enda styttra þangað, en til vegagerðar í botni Hvalfjarðar.“

Leitað var umsagnar **Náttúruverndarráðs** með bréfi dagsettu 3. maí 1996 og barst umsögn með bréfi dagsettu 15. maí 1996. Þar segir m.a.:

„Náttúruverndarráð samþykkti á fundi sínum þann 9. maí sl. að gera ekki athugasemdir við framkvæmdina með þeim skilyrðum að:

- 1. Jarðraski utan vegstæðis verði haldið í lágmarki.*
- 2. Haft verði samráð við eftirlitsmann Náttúruverndarráðs á Vesturlandi vegna jarðefnisnáms og frágangs námusvæða og vegfláa.“*

Umsögnin var send Vegagerðinni með símbréfi þann 17. maí 1996.

Leitað var umsagnar **Veiðimálastofnunar** með bréfi dagsettu 3. maí 1996 og barst umsögn með bréfi dagsettu 17. maí 1996. Þar segir m.a.:

„Almennt séð er það skoðun undirritaðs að valkostur V.r. leiði ekki til teljandi röskunar á umhverfi laxastofns Botnsár, en gerðar eru eftirfarandi athugasemdir:

- 1) Æskilegt er að framkvæmdir fari fram utan laxveiðitímabils í Botnsá til að forðast árekstra við hagsmuni er tengjast nýtingu laxveiðinnar.*
- 2) Æskilegt er að varlega verði farið í efnistöku á efri hluta eyrar austan megin Botnsár og jafnframt tryggt að farvegurinn haldist óbreyttur í núverandi mynd*

m.a. með tillits til veiðistaðar (1. mynd). Nauðsynlegt kann að reynast að styrkja núverandi varnargarð efst á eyrinni vegna efnistökkunnar.“

Umsögnin var send Vegagerðinni með símbrefi þann 21. maí 1996. Í bréfi dagsettu 28. maí 1996 svarar **Vegagerðin** ofangreindri umsögn:

„1. Framkvæmdatími við byggingu brúar á Botnsá er ráðgerður frá hausti 1996 til vors 1997, þ.e. eftir lok veiðitíma. Stefnt er að því að öllum framkvæmdum á farvegssvæði Botnsár þ.e. brúarsmíði, efnistöku og grjótvörn varnargarða Botnsár verði lokið fyrir byrjun veiðitíma árið 1997.

2. Efnistaka í eyri austan er áætluð 15000 m³ að hámarki. Fyrirhugað er að grjótverja núverandi varnargarða Botnsár. Varnargarður vestan ár (Garður 1 á meðfylgjandi ljósriti af svæðiskorti af grjót og malarnámum, mynd 8.5), verður grjótvarinn og einnig garður norðan efnistökusvæðis (Garður 2) sem ekki er sýndur á mynd 8.5. en sést á mynd 8.4. yfirlitsljósmynd. Þessir garðar hafa haldið Botnsá í núverandi farvegi um árabil en nokkuð viðhald hefur verið á þeim vegna þess að þeir hafa ekki verið grjótvarðir. Eystri bakki Botnsár verður ekki hreyfður, þ.e. ekki verður tekið efni á 20 m svæði næst ánni.

Framkvæmd efnistöku af þessu svæði verður í fullu samráði við Veiðimálastofnun, vesturlandsdeild og náttúruverndarráð.“

Leitað var umsagnar **Þjóðminjasafns Íslands** með bréfi dagsettu 3. maí 1996 og barst umsögn með bréfi dagsettu 16. júní 1996. Þar segir:

„Engar skráðar eða friðlýstar fornleifar eru þekktar á eða í næsta nágrenni þess svæðis, sem nýr Botnsvegur er áætlaður á skv. skýrslu Vegagerðarinnar í Borgarnesi. Valkostirnir, sem kynntir eru í skýrslunni, hafa ekki í för með sér röskun á þekktum fornleifum.

Þjóðminjasafn Íslands hefur því engar athugasemdir við framkvæmdina, en minnir hins vegar á skyldur framkvæmdaaðila ef fornleifar myndust við vegagerðina.“

Umsögnin var send Vegagerðinni með símbrefi þann 18. júní 1996.

Allar umsagnir liggja frammi hjá Skipulagi ríkisins þar til kærufrestur er liðinn.

3. ATHUGASEMDIR

Tvær athugasemdir bárust á kynningartíma frumathugunar.

Haraldur Blöndal hrl. gerir í bréfi dagsettu 18. júní 1996 athugasemdir fyrir hönd **Hvals hf., eiganda Þyrils í Hvalfjarðarstrandarhreppi** annars vegar og fyrir hönd **eigenda Skorvíkur í Kjósarhreppi** hins vegar. Þar segir m.a. að ekki hafi verið gætt rétttra stjórnýsluaðferða við gerð skýrslunnar og öflunar gagna. Rangt sé eftir haft í frummatsskýrslu að eigandi Þyrils sé sáttur við staðsetningu vegarins en vilji að brúin á Botnsá verði færð norðar og verði nálægt miðju vogsins. Í bréfi til Vegagerðarinnar hafi komið fram að eigandi Þyrils mótmæli ekki lagningu vegar yfir ósasvæði Brunnár og Stóra-Botnsár en áskilji sér rétt til bóta. Einnig komi þar fram að eigandi Þyrils

telji rétt að gengið verði á vettvang með aðilum en því hafi hins vegar ekki verið sinnt. Sú krafa hafi líka verið gerð að brú yfir Stóra-Botnsá yrði höfð á merkjum jarðanna Þyrils og Stóra Botns. Svo segir m.a. í athugasemdunum:

„Í gögnum málsins kemur greinilega fram, að stuðzt er aðallega við sjónarmið og rök eigenda Stóra-Botns. Byggt er á mati Veidimálastofnunar, en það mat er gert án þess að umbj. m. hafi fengið að tjá sig um það mat. Bar þó brýna nauðsyn til þess, en fyrir liggur yfirmat um ós og ósasvæði Botnsvogs. Þá er uppi verulegur ágreiningur um landamerki jarðanna Þyrils og Stóra-Botns annars vegar og Stóra-Botns og Skorvíkur í Brynjudal hins vegar. Vegurinn liggur um land Skorvíkur, og hefur vegarstæði ekki verið kynnt eigendum þeirrar jarðar, - eins og lög standa til.“

Í athugasemdunum kemur einnig fram að eigendur Skorvíkur taki undir ofangreind sjónarmið, en bendi jafnframt á, að aldrei hafi verið haft samband við þá um vegarstæði í þeirra landi. Þeir telja sig eiga land, þar sem vegurinn á að liggja yfir voginn, og mikilsvert að skorið verði úr þeirri deilu, en þar séu jafnframt mörk Kjósarhrepps og Hvalfjarðarstrandarhrepps. Einnig kemur fram að eigendur Skorvíkur og Þyrils telja að brú í Hvalfjarðarbotni muni verða til þess að festa um alla framtíð rennsli ána. Rétt sé því að láta þær renna á merkjum eins og áður var.

Pétur Geirsson eigandi 1/12 Litlabotns í Hvalfirði gerir í bréfi dagsettu 18. júní 1996 eftirfarandi athugasemdir:

„Í eldri landamerkjabréfum segir að Brunná hafi fallið í Stórabotnsá. Ljóst er að þær hafa átt sér sameiginlegan ós eins og segir sbr. mat á umhverfisáhrifum b.l.s. 4 og 8.

Gerð er krafa af hálfu undirritaðs að kannað verði til hlýtar með hvaða hætti árnar runnu saman áður en Brunná var brúuð 1943 þannig að veiðiréttur Litlabotns verði tryggður.

Jafnframt er mótmælt frágangi grjótfyllinga Vegagerðar ríkisins þar sem núverandi frágangur virðist hannaður með þarfir minksins í huga og óskast úr því bætt og urðir ekki skildar eftir opnar fyrir vágast þennan.“

Framangreindar athugasemdir voru sendar Vegagerðinni með símbréfi þann 19. júní 1996. **Vegagerðin** svarar þeim með bréfi dagsettu 26. júní 1996. Þar segir m.a.:

„Í tillögu Vegagerðarinnar er gert ráð fyrir því, að brúarop verði yfir núverandi farvegi árnar eins og hann hefur verið árum saman. Bygging brúarinnar breytir í engu landamerkjum þeirra jarða sem hér um ræðir. Verður ekki séð að ágreiningur um landamerki sé framkvæmdinni viðkomandi og verður ekki séð að lausn þeirrar deilu tengist með neinum hætti ákvörðun um staðsetningu brúaropsins.

Varðandi mótmæli við frágang grjótfyllinga skal upplýst að frágangur grjótvarna vega miðast við að brjóta ölduhreyfingar. Lokuð og þétt grjótfylling leiðir til að öldur fara mikið til óbrotnar upp á veginn. Einnig er rétt að benda á að mikið er af grófum skriðum í Hvalfirði sem bjóða upp á góðar aðstæður fyrir minkinn.

Við gerð frummatsskýrslu um mat á umhverfisáhrifum var leitað upplýsinga og aflagð gagna eins og kostur var, þ.á.m. var leitað eftir afstöðu hlutaðeigandi

landeigenda til vegarlagningarinnar eftir því sem tæk voru á. Að mati Vegagerðarinnar er ekki þörf á frekari athugunum en af hennar hálfu er ekkert því til fyrirstöðu að taka þátt í vettvangsgöngu með landeigendum ef nauðsynlegt þykir.“

Athugasemdirnar liggja frammi hjá Skipulagi ríkisins þar til kærufrestur er liðinn.

4. NIÐURSTÖÐUR FRUMATHUGUNAR

4.1 Lega fyrirhugaðs vegar

Í frummatsskýrslu er kynnt fyrirhuguð breyting á Vesturlandsvegi í Hvalfirði um Botnsvog. Vegurinn mun stytast um 1,1 km og verður sveigður vestan við Hlaðhamra yfir eyrar Botnsár og Brunnár og upp hjalla vestan við Brunná. Ný brú verður byggð á Botnsá og Brunná sett í stálrör í núverandi farvegi. Ný tenging verður gerð við Botnsvog þ.e. við Botnsskála og inn í Botnsdal. Núverandi vegur frá Hlaðhamri að brúnni á Botnsá verður lagður af sem akvegur en mögulegt er að nýta brú og veg fyrir gangandi umferð. Brúarstæði á Botnsá skv. tillögu Vegagerðarinnar er rétt þar sem áin rennur nú neðan við Hlaðhamar, um 250-300 metrum ofan þess sem skilgreint er á kortum sem sjávarmál. Þar hefur áin runnið a.m.k. síðustu 50 ár og fær brúarstæðið jákvæða umsögn Veiðimálastofnunar. Varnargarður er á malareyrnum síðan efni var tekið úr þeim 1987-1989. Að loknum framkvæmdum verður gengið frá námum og brúin á Brunná fjarlægð. Frágangur á aflögðum vegi sunnan Botnsár og framtíð gömlu brúarinnar á Botnsá verður í samráði við landeigendur.

Tilgangur framkvæmdarinnar er að taka af krappar beygjur og blindhæðir og draga úr slyshættu og stytta veginn og lagfæra þannig að hann verði af sömu gæðum og aðrir hlutar vegarins um Hvalfjörð. Þá er veginum ætlað að vera til vara, fyrir alla umferð, ef tímabundnar lokanir verða á göngunum undir Hvalfjörð. Í samningi ríkisins og Spalar ehf. um gerð Hvalfjarðarganga er ákvæði um hámarks styttingu vegarins fyrir Hvalfjörð.

Samkvæmt frummatsskýrslu og staðfestu svæðisskipulagi er vegurinn í Hvalfjarðarstrandarhreppi.

4.2 Annar kostur

Í frummatsskýrslu er lýst þeim möguleika að lagfæra núverandi veg. Lengd vegarins myndi ekki breytast, en um 1,3 km yrðu verulega endurbættir. Byggja þyrfti nýja tvíbreiða brú við hliðina á brúnni yfir Botnsá og setja Brunná í stálrör. Á meðan á framkvæmdum stæði þyrfti bráðabirgða veg og brú til hliðar við brúna á Brunná. Nýja brúin á Botnsá færi yfir djúpa hylinn í ánni og yfir fallega kvos. Veginn þyrfti að færa til vesturs við hlaðið á Botnsskála og miklar skeringar yrðu vegna blindhæðar í landi sem er með miklum gróðri, m.a. birki. Brekkan fyrir ofan Brunná yrði áfram bæði brött og tafsöm.

4.3 Efnistaka

Áætluð efnisþörf í veginn er 60.000 m³ í fyllingu og burðarlag auk 8.000 m³ í grjótvörn til að styrkja núverandi varnargarð við Botnsá, kringum nýju brúna á Botnsá og sjávarmegin við nýja veginn yfir eyrarnar. Áætlað er að úr skeringum og gömlum malarnámum vestan Brunnár komi 45.000 m³ og 15.000 m³ úr eyri austan farvegs Botnsár. Nokkrir staðir komu til álita sem grjótnámur. Bergstallur ofan Hlaðhamars er talinn vænlegasti kosturinn og hefur landeigandi samþykkt það fyrir sitt leyti.

Náttúruverndarráð gerir ekki athugasemdir við framkvæmdina, en setur þau skilyrði í umsögn sinni að haft verði samráð við eftirlitsmann Náttúruverndarráðs á Vesturlandi vegna jarðefnisnáms og frágangs námusvæða og vegarfláa.

Veiðimálastofnun telur æskilegt að varlega verði farið í efnistöku á efri hluta eyrar austan megin Botnsár því hún geti leitt til botnskriðs og raskað farvegi árinna nokkuð. Tryggja verði að farvegurinn haldist óbreyttur í núverandi mynd og að nauðsynlegt kunnist að reynast að styrkja núverandi varnargarð efst á eyrinni vegna efnistöku.

Í svörum Vegagerðarinnar er greint frá því að fyrirhugað sé að grjótvörja núverandi varnargarða Botnsár og að eystri bakki árinna verði ekki hreyfður, þ.e. ekki verði tekið efni á 20 m svæði næst ánni. Framkvæmd efnistöku á svæðinu verði í fullu samráði við Veiðimálastofnun og Náttúruverndarráð.

4.4 Áhrif á gróður, jarðveg, dýralíf og landslag.

Í frummatsskýrslu kemur fram að fjaran þar sem vegurinn fer um er nánast hrein mól og hefur mól verið tekin þar til notkunar í vegagerð.

Samkvæmt yfirlitsskýrslu Líffræðistofnunar Háskólans og Hafrannsóknarstofnunar um vistfræðilegar rannsóknir í Hvalfirði, Borgarfirði og Hraunfirði¹ verður vegurinn töluvert ofan neðstu röskunarmarka aðalkræklingasvæðisins í Botnsvogi.

Svæðið er á náttúruminjaskrá en lagning vegarins breytir ekki forsendum fyrir skráningunni.

Náttúruverndarráð setur það skilyrði í umsögn sinni að jarðraski utan vegarstæðis verði haldið í lágmarki.

Sennilega mun myndast lón fyrir ofan farveg Botnsár sem er talið verða til bóta fyrir göngufisk og laxaseiði að mati Veiðimálastofnunar².

4.5 Áhrif á mannlíf

Vegurinn mun stytta Vesturlandsveg um 1,1 km og mun verulega draga úr þeirri slyshættu sem nú er við einbreiðar brýr Brunnár og Botnsár og við Botnskála.

Samkvæmt umferðarspá Vegagerðarinnar aka 552 bílar um Hvalfjarðarbotn daglega árið 2006. Vegurinn verður til vara ef tímabundnar lokanir verða á Hvalfjarðargöngunum. Einnig þarf vegurinn að þjóna allri umferð þar til göngin verða tilbúin.

¹ Vísað til skýrslunnar í fylgiskjali 2 með frummatsskýrslu.

² Fylgiskjal 5 með frummatsskýrslu

Ný tenging verður gerð við Botnsveg, þ.e. við Botnskála og inn Botnsdal, rétt sunnan við Brunná. Við breytingu vegarins verður Botnsdalurinn ein umferðarlítil heild án hljóð- og loftmengunar og kjörið útivistarsvæði utan aðalumferðar en í góðum tengslum við hana.

4.6 Áhrif á fornleifar

Engar skráðar eða friðlýstar fornleifar eru þekktar á því svæði sem fyrirhugaður vegur mun liggja um eða í næsta nágrenni þess svæðis. Minnt er á ákvæði þjóðminjalaga um skyldur framkvæmdaraðila, ef fornleifar koma í ljós við framkvæmdir.

5. NIÐURSTAÐA SKIPULAGSSTJÓRA RÍKISINS

Á grundvelli frummatsskýrslu framkvæmdaraðila, umsagna og svara framkvæmdaraðila við þeim er það mat skipulagsstjóra ríkisins að fyrirhuguð lagning Vesturlandsvegar, Hringvegar í Hvalfirði um Botnsvog hafi ekki í för með sér umtalsverð áhrif á umhverfi, náttúruauðlindir eða samfélag.

Breyting Vesturlandsvegar í Hvalfirði um Botnsvog mun auka umferðaröryggi og stytta veginn. Draga mun úr ónæði af umferð um Vesturlandsveg við útivistarsvæðið í Botnsdal.

Gæta þarf þess að jarðraski utan vegarstæðis sé haldið í lágmarki og að framkvæmdir í farvegi Botnsár fari eingöngu fram utan laxveiðitímabils. Haft skal samráð við eftirlitsmann Náttúruverndarráðs á Vesturlandi og Veiðimálastofnun vegna efnistöku og frágangs efnistöku.

Vegna þeirra athugasemda sem bárust er rétt að taka fram að deilur um landamerki hafa ekki áhrif á mat á umhverfisáhrifum. Svipuð sjónarmið eiga við um atriði þau er fram koma í umsögn Hvalfjarðarstrandarhrepps. Skipulagsstjóri ríkisins metur áhrif framkvæmda á umhverfi óháð lögskiptum hreppsins og Vegagerðarinnar.

Vegagerðin er hvött til að ganga frá aflögðum vegi og brú í samráði við landeigendur.

Staðfest svæðisskipulag sveitarfélaganna sunnan Skarðsheiðar frá 26. apríl 1994 nær yfir framkvæmdasvæði vegarins og er vegarlínan í samræmi við svæðisskipulagið. Ekki er talin þörf á frekari umfjöllun samkvæmt skipulagslögum.

6. ÚRSKURÐARORÐ

Með vísun til 8. greinar laga um mat á umhverfisáhrifum nr. 63/1993 hefur skipulagsstjóri ríkisins farið yfir þau gögn sem lögð voru fram af hálfu framkvæmdaraðila við tilkynningu, ásamt umsögnum, athugasemdum og svörum framkvæmdaraðila við þeim.

Fallist er á fyrirhugaða breytingu á Vesturlandsvegi, Hringvegi í Hvalfirði yfir Botnsvog eins og henni er lýst í framlagðri frummatsskýrslu.

Fallist er á framkvæmdina með eftirfarandi skilyrðum:

1. Framkvæmdir á farvegssvæði Botnsár fari fram utan veiðitímabils.
2. Haft verði samráð við eftirlitsmann Náttúruverndarráðs á Vesturlandi vegna efnistöku og frágangs námusvæða og vegarfláa.

7. KÆRUFRESTUR

Samkvæmt 14. grein laga nr. 63/1993 má kæra úrskurð skipulagsstjóra ríkisins til umhverfisráðherra innan fjögurra vikna frá því að hann er birtur eða kynntur viðkomandi aðila.

Reykjavík, 8. júlí 1996

Stefán Thors

Ásdís Hlökk Theodórsdóttir